

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 251.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364983195216/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

Ja. Det syntes Emilie også. »Men hvad vilde han sammen med den Vilhelm Laurson og med Mikkelsen? Han kunde da vide, at de ikke spekulerede på andet end at drikke ham fuld.«

»Han troede for godt om verden,« undskyldte moeren.

»Ja —« og Emilie lo næsten, »det gjorde vi jo alle sammen. Og Charlotte, der nær ikke hade turdet gifte sig på grund af verdens slethed. Jeg gav ellers hendes kæreste et godt råd, skønt jeg ikke troede, han var mandfolk nok til at følge det, men det har han måske alligevel gjort, siden de nu endelig er blevet klasket sammen.«

Hun så på Bjerregård og tvang ham til at smile.

Men det løb koldt ned ad ryggene på Ingemanns samlede værker henne i bogskabet.

»Mærkeligt nok,« fortsatte Emilie, da ingen svarede, »at fru Therkelsen ikke også skulde ha fat i Bernhard.«

Man så, hvor det ramte dybt i fru Lind.

»Ja, hende har vi taet fuldstændig fejl af,« sa hun tungt.

»Det er udelukkende Hørslev, der har demoraliseret hende,« udtalte overlæreren. »Det er måske det tungeste, hans samvittighed har at bære på. Hvis den overhodet er i stand til at føle noget tryk.«

»Uha,« gøs Emilie. »Jeg kan endnu høre Harald græde, mens vi sad oppe på vort værelse og tudede med.«

»Å, Emilie,« bad moeren.

Lang modløs tavshed.

»Bare han dog fik den plads,« sukkede fru Lind så dybt, at overlæreren, krummede sig i sin stol.

»Det er det eneste, der tynger mig,« vedblev moeren.

»Harald er kommet på den rette vej.«

»Ja,« sa tante, »nu går det jo i en fært med hans studium.«